



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 234/2012-51

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. H. M., B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 122/2003 a sp. zn. 7 C 147/2006, ako aj uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. H. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2011 doručená sťažnosť Mgr. H. M., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konaní vedených okresným súdom pod sp. zn. 12 C 122/2003 a sp. zn. 7 C 147/2006, v ktorých sa ako navrhovateľka domáha ochrany osobnosti proti odporkyni Mgr. V. K. (ďalej len „odporkyňa“). K priebehu označených konaní sťažovateľka uvádza: *„poukazujem i na prieťahy v obidvoch konaniach - doteraz mi nezabezpečili ochranu osobnosti a ani mojej rodiny, ktorá bezdôvodne bola do konania zatiahnutá, nik odporkyňu nezastavil... namietam svedeckú výpoveď môjho brata, ktorý s vecou nič nemá, odporkyňa nepozná, zasielala mu listy plné klamstva, ktoré nepreukázala, s ktorým nie som dlhé roky v kontakte.*

Žiadam Ústavný súd SR o prehodnotenie lehoty - prieťahy v súdnom konaní č. k. 12 C/122/03 a 7 C/147/06...

Namietam vypočutie môjho brata M. M. v č. k. 7 C/147/2006, ktorý s vecou nič nemá, odporkyňu V. K. nepozná a ktorá je zákerná osoba, už nájdenie adresy jeho rodiny môže znamenať, že zopakuje to, čo urobila so mnou, že bude vypisovať a škodiť...

Advokát odporkyne nemá právo zisťovať vzťahy v rodine, ale ani vplyv obsahu listov na brata a jeho členov rodiny...

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici mi spôsobilo ďalšiu psychickú ujmu.

Nestačilo konštatovanie súdu, že nepripustilo vypočutie brata, pretože sám obsah listov je spôsobilý vyvolať vážnu ujmu.

... predsedkyňa senátu, ktorá rozhodovala vo veci si asi neuvedomila, že spôsobí traumy celej rodine...

Okresný súd v Banskej Bystrici zamietne návrh na vypočutie brata, ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici zručí rozsudok a umožní napr. výsluch brata...

Keďže Krajský súd v B. Bystrici rozhodol ako rozhodol, uznesením zrušil rozsudok a nedostatočne si prezrel spis, a už nedôvodnosť svedeckej výpovede brata, tak sa cítim podvedená a oklamaná.

... žiadam Ústavný súd SR, aby zabránil výsluchu môjho brata a to nielen že s vecou nemá nič, K. si ho vybrala ako adresáta, aby zasiahla do toho, čo je jediné, čo ešte v živote človek má a to je rodina...

Žiadam Ústavný súd SR, aby nepripustil výsluch môjho brata, pretože jej a jej advokátovi ide o skutok ponížiť nielen mňa, ale i našu rodinu, že jej členovia musia chodiť na súd v mojich veciach.

Je to záležitosť moja a jej.

V opačnom prípade je to možné charakterizovať ako nespravodlivé súdne konanie so zásahom na ľudskú dôstojnosť, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena...

... žiadam prijať moju sťažnosť na ďalšie konanie a žiadam o ustanovenie právneho zástupcu od súdu z radov advokátov a oslobodenie od súdnych poplatkov.“

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol:

„1/. že v č. k. 12 C/122/03 a č. k. 7 C 147/06 ochrana osobnosti došlo k prietahom v súdnom konaní...

2/. že ruší Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v časti výsluch brata M. M., požadovaný odporkyňou a zamietnutý Okresným súdom Banská Bystrica, ako nedôvodný. A teda ruší ho ako svedka na strane odporkyne a tým i jej zásah a zásah súdu do súkromného a rodinného života.

3/. Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške... EUR... na zvážení súdu.

4/. Sťažovateľke priznáva oslobodenie od súd. poplatkov a ustanovuje práv. zástupcu z radov advokátov od súdu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v prvom rade podotýka, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľky. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení tých práv a iba v súvislosti s tými postupmi a rozhodnutiami, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľka domáha v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti (napr. III. ÚS 149/04, III. ÚS 235/05, II. ÚS 65/07).

Predmetom sťažnosti je teda sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena

zaručeného v čl. 19 ods. 1 ústavy, základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručeného v čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručeného v čl. 19 ods. 3 ústavy, základného domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom zaručeného v čl. 46 ods. 3 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy zaručeného v čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 122/2003 a sp. zn. 7 C 147/2006 a uznesením krajského súdu č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010.

1. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom uznesením krajského súdu č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010 ústavný súd poznamenáva, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Zo súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7 C 147/2006 vyplýva, že namietané uznesenie krajského súdu č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010 nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2010. Právnemu zástupcovi sťažovateľky bolo doručené 21. decembra 2010. Sťažnosť na porušenie označených práv sťažovateľky

predmetným rozhodnutím bola ústavnému súdu doručená 5. augusta 2011 (podaná na poštovú prepravu 4. augusta 2011).

Z uvedeného vyplýva, že od 22. decembra 2010, keď sťažovateľkou napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010 nadobudlo právoplatnosť, do dňa podania sťažnosti na poštovú prepravu (4. augusta 2011) sťažovateľke nepochybne uplynula lehota na podanie sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto časti – namietaného porušenia práv rozhodnutím krajského súdu – odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Vo vzťahu k postupu okresného súd v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 122/2003 a sp. zn. 7 C 147/2006 sťažovateľka namieta predovšetkým porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vyplýva to predovšetkým z jej požiadavky „o prehodnotenie lehoty - prietahy v súdnom konaní č. k. 12 C/122/03 a 7 C/147/06“.

2.1 Podľa zistenia ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 122/2003 okresný súd vyhlásil 28. novembra 2007 rozsudok, proti ktorému podala sťažovateľka (12. februára 2008) a jej právny zástupca (13. februára 2008) odvolanie. Krajskému súdu bol súdny spis predložený na rozhodnutie o opravnom prostriedku 14. apríla 2008. Okresný súd teda od 28. novembra 2007 v tejto veci meritórne nekoná.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným

právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Sťažnosť na postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 122/2003 bola teda ústavnému súdu doručená (5. augusta 2011) potom, ako okresný súd vo veci vyhlásil rozsudok (28. novembra 2007). Takže v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už okresný súd nemohol ovplyvniť plynulosť priebehu konania, a teda ani porušiť označené právo sťažovateľky, pretože vyhlásením rozsudku vo veci samej okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky v konaní pred súdom prvého stupňa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd v tomto štádiu nemohol vykonávať, a preto bolo treba vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila vyhlásením rozhodnutia vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov základom pre záver ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľky v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2.2 V súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 147/2006 ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania:

Sťažovateľka podala 17. augusta 2006 okresnému súdu návrh na ochranu osobnosti proti odporkyňi. V priebehu septembra 2006 okresný súd zisťoval osobné, majetkové a zárobkové pomery sťažovateľky a uznesením č. k. 7 C 147/2006-25 z 28. septembra 2006 jej napokon oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka 25. októbra 2006 odvolanie, na základe ktorého krajský súd uznesením č. k. 12 Co 282/2006-48 z 29. novembra 2006 zmenil rozhodnutie okresného súdu a sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov priznal. Súdny spis bol krajským súdom vrátený okresnému súdu 7. decembra 2006.

Dňa 15. decembra 2006 okresný súd ustanovil sťažovateľke právneho zástupcu a 9. marca 2007 ju vyzval na opravu a doplnenie podaného návrhu. Právny zástupca sťažovateľky na výzvu okresného súdu reagoval 4. apríla 2007, v dôsledku čoho okresný súd 2. mája 2007 uznesením pripustil zmenu pôvodného návrhu.

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 28. mája 2007, avšak nedostavila sa naň odporkyňa ani jej právny zástupca. Po vyjadrení sťažovateľky bolo pojednávanie odročené na 27. jún 2007. Dňa 8. júna 2007 sa na základe výzvy okresného súdu vyjadril k návrhu sťažovateľky právny zástupca odporkyne, ktorý zároveň požiadal o odročenie nadchádzajúceho pojednávania z dôvodu čerpania dovolenky v zahraničí. Dňa 27. júna 2007 okresný súd pojednávanie odročil na neurčito.

V priebehu augusta 2007 okresný súd zabezpečoval dôkaz, ktorý navrhla sťažovateľka.

Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 7. novembra 2007, po vyjadreniach účastníčok konania bolo odročené na 21. január 2008 s tým, že účastníčky do 20 dní navrhnu dôkazy preukazujúce ich tvrdenia. Sťažovateľka tak urobila 27. novembra 2007 a okrem iného žiadala vypočuť 16 svedkov.

Na pojednávanie konané 21. januára 2008 sa nedostavili odporkyňa, jej právny zástupca a ani právny zástupca sťažovateľky, ktorý svoju neúčast' dodatočne ospravedlnil. Po vyjadrení sťažovateľky bolo pojednávanie odročené na 11. február 2008. Okresný súd uložil odporkyňi poriadkovú pokutu, o odpustenie ktorej 7. februára 2008 požiadal jej právny zástupca. Na pojednávaní 11. februára 2008 sa k veci vyjadrili účastníčky konania a následne okresný súd pojednávanie odročil na 21. apríl 2008. Právni zástupcovia navrhli vykonať dokazovanie výsluchom svedkov. Sťažovateľka si však nepriala, aby ako svedkovia boli vypočutí jej brat a matka.

Právny zástupca odporkyne 22. februára 2008 a 28. februára 2008 oznámil svedkov, ktorých navrhuje v konaní vypočuť.

Na pojednávaní 21. apríla 2008 okresný súd vykonal výsluch svedka (A. L.) a po vyjadreniach účastníčok konania a ich právnych zástupcov pojednávanie odročil na 28. máj 2008 s tým, že budú predvolaní ďalší svedkovia. Svedkyňi Ing. M. E. uložil poriadkovú pokutu, pretože sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila.

Dňa 28. mája 2008 sa pojednávanie neuskutočnilo. Bolo odročené na 9. jún 2008, kedy okresný súd vykonal výsluch svedkov Ing. I. G. a Ing. M. E., svedkyňa Mgr. E. B. ospravedlnila svoju neúčast' zo zdravotných dôvodov. Po vyjadreniach účastníčok konania a ich právnych zástupcov okresný súd pojednávanie odročil na 1. október 2008. Právnomu zástupcovi sťažovateľky uložil predložiť návrhy dôkazov s uvedením, ktoré skutočnosti majú byť nimi preukázané. Právny zástupca sťažovateľky predložil 12. júna 2008 návrh na vykonanie dôkazov, ktorý 8. septembra 2008 doplnil a zároveň rozšíril žalobný návrh.

V auguste 2008 okresný súd predvolával svedkyne, z ktorých dvom sa predvolanie nepodarilo doručiť (poznámka pošty „Adresát je neznámy“).

Na pojednávaní 1. októbra 2008 bol vykonaný výsluch svedkyne V. L., vyjadrili sa účastníčky konania a ich právni zástupcovia, ktorí navrhli vypočuť ďalších svedkov. Z toho

dôvodu bolo pojednávanie odročené na 19. november 2008. V priebehu októbra 2008 právny zástupca odporkyne oznámil svedkov, ktorých výsluch navrhol vykonať. Okresný súd 19. novembra 2008 na pojednávaní vypočul svedkyne: M. K., A. M. – Á. a E. O. Právni zástupcovia účastníčok konania navrhli vykonať výsluchy ďalších svedkov. Pojednávanie bolo odročené na 12. január 2009. Na tomto pojednávaní okresný súd vypočul svedka M. A. Ďalšie dve svedkyne sa pojednávania nezúčastnili (M. M. nebolo doručené predvolanie – vrátené s poznámkou pošty „Adresát je neznámy“ a Ing. E. K. ospravedlnila svoju neúčast' zdravotnými dôvodmi). Po vyjadrení účastníčok konania a ich právnych zástupcov, ktorí trvali na vykonaní už navrhnutých dôkazov (najmä na výsluchu Ing. E. K.), okresný súd pojednávanie odročil na 18. február 2009.

V januári 2009 okresný súd zabezpečoval ďalšie podklady (priestupkový spis), ktoré mu boli predložené vo februári 2009.

Svoju neúčast' na pojednávaní (nariadenom na 18. február 2009) ospravedlnili svedkovia M. S. (zdravotné dôvody), L. Š. (pracovná zaneprázdnenosť) a J. G. (praceneschopnosť). Svedkyňa S. Č. nebolo predvolanie doručené (vrátené späť s poznámkou pošty „Adresát je neznámy“).

Na pojednávanie 18. februára 2009 sa nedostavili účastníci konania ani svedkovia, okresný súd pojednávanie odročil na 8. apríl 2009.

Právny zástupca sťažovateľky 17. marca 2009 predložil ďalšie listinné dôkazy a navrhol výsluch odporkyne.

Okresný súd na pojednávaní 8. apríla 2009 vykonal výsluch svedkyne H. S. Svedok L. Š. svoju neúčast' ospravedlnil pracovnou vyťaženosťou. Po vyjadreniach právnych zástupcov účastníčok, ktorí uviedli, že zväžia všetky návrhy dôkazov, bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Právny zástupca odporkyne 29. apríla 2009 oznámil svedkov, ktorých žiadal vypočuť. Návrhy na vykonanie dokazovania podala aj sťažovateľka 7. mája 2009 a vyjadrila sa k osobám svedkov navrhnutých odporkyňou. Právny zástupca sťažovateľky sa k veci vyjadril 19. mája 2009.

Na pojednávanie 27. júla 2009 sa nedostavili účastníčky konania ani ich právni zástupcovia, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' čerpaním dovolenky. Dostavili sa svedkovia: Mgr. I. B., A. L., S. Č., ktorých výsluchy okresný súd vykonal. Svedkyňa M. S.

ospravedlnila svoju neúčast' zo zdravotných dôvodov. Pojednávanie bolo odročené na 14. október 2009 s tým, že budú vykonané výsluchy ďalších svedkov.

Okresný súd 18. septembra 2009 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby presne uviedol, ktorých výrokov odporkyne sa má výrok rozhodnutia týkať, a aby predložil dôkaz – list z 20. februára 2006. Dňa 24. septembra 2009 bola okresnému súdu vrátená zásielka s predvolaním svedkyne Ing. E. K. s poznámkou „*Adresát zomrel*“.

Na pojednávaní 14. októbra 2009 právny zástupca sťažovateľky predložil konkretizáciu výroku rozhodnutia, zároveň návrh doplnila aj sťažovateľka, po vyjadreniach účastníčok konania a ich právnych zástupcov okresný súd vykonal výsluch svedkýň Mgr. A. H. a A. Č. Svedok L. Š. ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu pracovnej vyťaženia. V závere pojednávania právni zástupcovia navrhli odročiť pojednávanie s tým, že do 20 dní oznámia, či vyriešia vec uzavretím zmieru. Následne okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že po uplynutí 20-dňovej lehoty oznámia, v akom rozsahu trvajú na návrhu, aké ďalšie dokazovanie navrhujú, a doplnia skutkové tvrdenia.

Dňa 10. novembra 2009 právny zástupca sťažovateľky predložil vydarenie k veci, oznámil, že mimosúdnu dohodu a urovanie sa nepodarilo dosiahnuť. Zároveň upravil žalobný návrh, na základe čoho okresný súd uznesením č. k. 7 C 147/2006-444 z 11. decembra 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. januára 2010, v časti zmenu návrhu pripustil a v časti nepripustil.

Dňa 3. februára 2010 okresný súd nariadil ďalšie pojednávanie na 19. apríl 2010, avšak 16. marca 2010 ho odročil na 26. apríl 2010.

Keďže 19. marca 2010 boli okresnému súdu vrátené zásielky s predvolaním svedkov P. K., A. Š. a A. Š. a 22. marca 2010 zásielka s predvolaním svedkyne I. K., všetky s poznámkou „*Adresát je neznámy*“, okresný súd vyzval právnych zástupcov účastníčok konania, aby oznámili aktuálne adresy navrhovaných svedkov. Na túto výzvu právny zástupca odporkyne reagoval 7. apríla 2010 oznámením, že svedkyne A. Š. a I. K. sú nebohé, a zároveň uviedol, kde by sa mohli zdržiavať svedkovia A. Š. (domov sociálnych služieb) a P. K. (výkon trestu odňatia slobody). Vzhľadom na tento oznam okresný súd 8. apríla 2010 zisťoval prípadný výkon trestu odňatia slobody (väzby) svedka P. K., na čo Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava 19. apríla 2010 oznámilo, že P. K. sa nenachádza vo výkone trestu odňatia slobody ani vo väzbe.

Na pojednávanie 26. apríla 2010 sa nedostavila odporkyňa a právny zástupca sťažovateľky, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil kolíziou termínov pojednávanií. Po vyjadrení sťažovateľky a právneho zástupcu odporkyne okresný súd uznesením pripustil rozšírenie návrhu v znení podania právneho zástupcu sťažovateľky z 1. februára 2010. Následne okresný súd vykonal výsluch svedka J. G. Svedkyni A. Š. sa nepodarilo predvolanie doručiť (poznámka pošty „*Adresát je neznámy*“) a svedkyne Mgr. E. B., M. S. a A. S. ospravedlnili svoju neúčast' zdravotnými dôvodmi. Pojednávanie bolo odročené na 9. jún 2010 s tým, že právny zástupca odporkyne oznámi mená a adresy svedkov a skutočnosti, ktoré majú byť ich výpoveďami preukázané. Zároveň mu bolo uložené predložiť návrhy dôkazov preukazujúcich ním tvrdené skutočnosti. Na ďalšie pojednávanie boli predvolávaní ďalší svedkovia.

V priebehu mája 2010 okresný súd bezúspešne zisťoval adresu pobytu P. K. a zabezpečoval ďalšie doklady do súdneho spisu. Sťažovateľka a právny zástupca odporkyne sa vyjadrili k veci a navrhli vykonať výsluchy ďalších svedkov. Okresný súd predvolával na pojednávanie nariadené na 9. jún 2010, zároveň vyzval právneho zástupcu odporkyne, aby oznámil celé meno navrhovanej svedkyne. Sťažovateľka doplnila svoje vyjadrenie z 5. mája 2010 a žiadala o zabezpečenie ďalších dôkazov. Právny zástupca odporkyne oznámil celé meno a adresu navrhovanej svedkyne.

Okresný súd na pojednávaní 9. júna 2010 vykonal výsluch svedkýň A. M. a V. Š. Svedok V. Č. zásielku s predvolaním neprevzal. Právny zástupca odporkyne trval na výsluchu svedka V. Č. a navrhol vypočuť ďalšieho svedka. Pojednávanie bolo odročené na 25. jún 2010.

Dňa 25. júna 2010 okresný súd na pojednávaní vykonal výsluch svedka L. J. a svedka V. Č. Právny zástupca odporkyne navrhol vypočuť ďalšieho svedka, a to brata sťažovateľky, s čím táto nesúhlasila. Rovnako právny zástupca sťažovateľky navrhol vypočuť ďalších svedkov. Okresný súd však uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a po vyjadreniach účastníčok konania a ich právnych zástupcov odročil pojednávanie na 16. júl 2010 na účely vyhlásenia rozhodnutia.

Sťažovateľka 29. júna 2010 vzala návrh v časti domáhania sa nemajetkovej ujmy späť (žiadala znížiť náhradu nemajetkovej ujmy z 3 319,40 € na 1 659,70 €) a vyjadrila sa, že so zmiernom nesúhlasí. Vzhľadom na uvedené okresný súd 30. júna 2010 vyzval právneho

zástupcu odporkyne na vyjadrenie sa k späťvzatiu časti návrhu sťažovateľkou. So späťvzatím právny zástupca odporkyne súhlasil (doručené okresnému súdu 21. júla 2010).

Na pojednávaní 16. júla 2010 okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 7 C 147/2006-521, proti ktorému podali sťažovateľka (28. a 29. júla 2010), jej právny zástupca (30. júla 2010) a právny zástupca odporkyne (5. augusta 2010) odvolanie. Na základe výzvy okresného súdu odporkyňa 19. augusta 2010 zaplatila súdny poplatok za podaný opravný prostriedok. Okresný súd taktiež vyzval právnych zástupcov účastníčok konania, aby sa vyjadrili k odvolaniu protistrany. Sťažovateľka tak urobila 26. augusta 2010 a jej právny zástupca 20. augusta 2010.

Na rozhodnutie o odvolaniach účastníčok konania bol súdny spis 3. septembra 2010 predložený krajskému súdu, ktorý uznesením č. k. 12 Co 285/2010-593 zo 6. októbra 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2010, zrušil rozsudok okresného súdu zo 16. júla 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia bol nedostatočne zistený skutkový stav veci a od toho sa mohlo odvíjať nesprávne právne posúdenie veci. Súdny spis bol okresnému súdu vrátený 15. decembra 2010.

Dňa 5. januára 2011 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby doplnili svoje tvrdenia o existencii príčinnej súvislosti medzi objektívne zistenými neoprávnenými zásahmi a skutočnými dôsledkami, ktoré boli vyvolané, a aby zároveň náležite odôvodnili požadovanú nemajetkovú ujmu v peniazoch, resp. preventívneho opatrenia pre odporkyňu, a 3. februára 2011 ho vyzval na preukázanie ďalších skutočností a na predloženie relevantných dôkazov. Právneho zástupcu odporkyne takisto vyzval na predloženie dôkazov.

V priebehu februára 2011 sa k veci vyjadrili tak právni zástupcovia účastníčok konania, ako aj sťažovateľka. V marci 2011 na výzvu okresného súdu právny zástupca odporkyne oznámil adresu pobytu ním navrhovaného svedka a sťažovateľka podala návrhy „o vylúčenie svedeckej výpovede môjho brata p. M. M.“, na „súdnoznalecké posúdenie obsahu listov“, na „súdnoznalecký posudok - rozbor osobnosti odporkyne“, na vypočutie ďalších svedkov, na vypočutie magnetofónových nahrávok, na vyžiadanie ďalších dôkazov – listov. Sťažovateľka tiež podala sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu zo 6. októbra 2010.

Okresný súd 7. apríla 2011 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby podanie sťažovateľky doručené okresnému súdu 24. marca 2011 doplnil o všetky náležitosti a uviedol, či ide o námietku zaujatosti sudcu krajského súdu alebo či ide o podanie mienené ako dovolanie. Splnenie tejto výzvy okresný súd urgoval 3. mája 2011. Dňa 10. mája 2011 právny zástupca sťažovateľky predložil vyjadrenie a návrh na vykonanie dôkazov (zdôraznil, že výsluch brata sťažovateľky nemá pre konanie význam a s týmto výsluchom dôrazne nesúhlasí, ak však okresný súd bude považovať jeho výsluch za potrebný, žiada ho vykonať cestou dožiadania Okresného súdu Žiar nad Hronom), zároveň oznámil svedkov, ktorých žiada vypočuť. Právny zástupca sťažovateľky napokon oznámil, že podanie sťažovateľky nie je ani námietkou zaujatosti sudcu krajského súdu, ani dovolaním.

Ďalšie pojednávanie nariadil okresný súd 8. júna 2011 na 28. september 2011. Predvolal naň aj svedka M. M. a 19. augusta 2011 predvolával ďalších svedkov (C., K.). Súčasne okresný súd zisťoval, či svedok P. K. sa nenachádza v evidencii väzňov, na čo mu 30. augusta 2011 Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže Bratislava oznámilo, že tento svedok nie je t. č. vo výkone trestu odňatia slobody ani vo väzbe.

Dňa 27. septembra 2011 V. K. – starý otec svedka P. K. – na okresnom súde uviedol, že jeho vnuk sa zdržiava v Č. na neznámej adrese a že k veci nič nevie uviesť.

Na pojednávaní 28. septembra 2011 po vyjadreniach účastníčok konania právny zástupca odporkyne navrhol prestávku na mimosúdne vyriešenie veci, s čím sťažovateľka súhlasila, po uplynutí prerušenia právny zástupca odporkyne oznámil, že sťažovateľka s ich návrhom nesúhlasí. Sťažovateľka oznámila, že zmier nie je ochotná uzavrieť. Okresný súd vykonal výsluch svedka Ing. J. C. Svedok M. M. sa na pojednávaní nezúčastnil z dôvodu pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky. Právni zástupcovia účastníčok konania navrhli vykonať ďalšie dokazovanie. Okresný súd odročil pojednávanie na 14. november 2011 s tým, že účastníci predložia návrhy na ďalšie dokazovanie.

Sťažovateľka sa 29. septembra 2011 vyjadrila k pojednávaniu konanému 28. septembra 2011 a k navrhovanému zmiaru právnym zástupcom odporkyne.

V priebehu októbra 2011 okresný súd predvolával svedkov na pojednávanie, sťažovateľka predložila návrhy na vykonanie dokazovania a jej právny zástupca sa vyjadril k veci a súčasne označil navrhované dôkazy. Okresný súd zaslal vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky právnemu zástupcovi odporkyne.

Dňa 28. októbra 2011 okresný súd preložil termín nariadeného pojednávania zo 14. novembra 2011 na 7. november 2011, a to z dôvodu oznámenia svedka M. M., že 14. novembra 2011 sa nebude nachádzať na území Slovenskej republiky, preto žiadal o jeho výsluch pred týmto termínom.

Na pojednávanie 7. novembra 2011 sa svedok M. M. nedostavil. Taktiež neprišla odporkyňa, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila zdravotnými dôvodmi. Napokon ani svedok P. K. nebol na pojednávaní prítomný. Jeho neprítomnosť ospravedlnila jeho matka tým, že sa zdržiava v Č. Po vyjadreniach sťažovateľky a právneho zástupcu odporkyne okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že bude pripojené rozhodnutie krajského súdu vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 12 C 122/03 a budú predvolaní svedkovia.

V novembri 2011 odporkyňa predložila ďalšie písomné dôkazy, okresný súd vypočul ako svedkyňu A. S. a nariadil pojednávanie na 23. január 2012.

Svedok M. M. sa na pojednávanie 23. januára 2012 nedostavil. Po vyjadrení sťažovateľky a právnych zástupcov účastníčok konania (právny zástupca odporkyne trval na výsluchu svedka M. M.) okresný súd pojednávanie odročil na neurčito. Právnych zástupcov vyzval, aby predložili otázky na svedka M. M.

Právny zástupca sťažovateľky tak urobil 25. januára 2012. Dňa 30. januára 2012 okresný súd uznesením č. k. 7 C 147/2006-759 uložil svedkovi M. M. poriadkovú pokutu a 31. januára 2012 dožiadal Okresný súd Žiar nad Hronom o vykonanie jeho výsluchu.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Sťažovateľkou napadnuté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 7 C 147/2006 trvá už viac ako 5 a pol roka, čo by samo osebe mohlo signalizovať jeho neprimeranú zdĺhavosť. Z prehľadu procesných úkonov však vyplýva, že okresný súd v konaní postupoval plynulo, reagujúc na postupne vznikajúcu procesnú situáciu. Okresný súd dosiaľ vykonal 21 pojednávanií, na ktorých prerokovával meritum veci a vykonal dokazovanie

výsluchmi 21 svedkov, ktorých navrhli sporové strany. V záujme skorého ukončenia veci okresný súd pojednával aj napriek mnohým žiadostiam účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov o odročenie pojednávania z rôznych dôvodov, opakovane aj keď bezúspešne zisťoval adresu pobytu navrhnutého svedka (aj v zahraničí), na vykonaní výsluchu ktorého navrhujúca strana trvala. Okresný súd zabezpečoval listinné dôkazy, žiadal priestupkové spisy, niekoľkokrát vyzýval účastníčky na odstránenie nedostatkov ich podaní, urgoval splnenie výziev, ukladal poriadkové pokuty (odporníci a svedkom) v prípade nedostavenia sa na pojednávanie bez ospravedlnenia a pod. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že sťažovateľka pôvodný návrh viackrát upravovala a doplňovala a okresný súd o zmene návrhu rozhodoval trikrát.

Okresný súd vo veci vyhlásil 16. júla 2010 dosiaľ jediný rozsudok, ktorý bol 6. októbra 2010 uznesením krajského súdu zrušený z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Táto skutočnosť však nič nemení na závere, že napriek doterajšej dĺžke trvania konania ústavný súd nezistil žiadne obdobie nečinnosti v postupe okresného súdu alebo obdobie neefektívnej, prípadne nesústreďenej činnosti. Možno teda konštatovať, že postup okresného súdu napĺňa účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorým je odstránenie právnej neistoty sťažovateľky.

Preskúmaním účelnosti a časovej postupnosti procesných úkonov okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 147/2006 ústavný súd v skúmanom postupe okresného súdu nezistil žiadne okolnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako zbytočné prieťahy v zmysle sťažovateľkou označeného čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorého porušenie namietala.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2.3 V súvislosti s namietanými prieťahmi v postupe okresného súdu v označenom konaní (sp. zn. 7 C 147/2006) je potrebné taktiež uviesť, že špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až

subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci (m. m. IV. ÚS 74/05, II. ÚS 489/2011).

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05, IV. ÚS 74/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ (v tomto prípade sťažovateľka) preukáže, že účinne využil(a) označené právne prostriedky podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), alebo ak sa preukáže, že túto podmienku nespĺnil(a) z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa zistenia ústavného súdu (a nevyplýva to ani z textu sťažnosti) sťažovateľka pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (princíp subsidiarity) nevyužila možnosť podať predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v tomto konaní podľa zákona o súdoch a ani nepreukázala, že uvedenú podmienku nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti.

Keďže sťažovateľka sťažnosť podľa zákona o súdoch, ktorú ústavný súd považuje za účinný prostriedok na dosiahnutie nápravy aj v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 147/2006, nepodala, ústavný súd sťažnosť v tejto časti mohol už pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

3. Pokiaľ sťažovateľka namieta porušenie základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1, 2 a 3 ústavy a čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy a práv zaručených v čl. 6 a čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 122/2003 a sp. zn. 7 C 147/2006, ústavný súd poznamenáva, že súdne konania ešte nie sú právoplatne skončené, a teda sťažovateľka má, resp. bude mať možnosť v prípade presvedčenia, že došlo k porušeniu jej práv postupom alebo rozhodnutím okresného súdu, domáhať sa ich ochrany, a to priamo na všeobecnom súde podávaním návrhov alebo prostredníctvom opravných prostriedkov na druhostupňovom súde. Vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľkou označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný súd, ústavný súd jej sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Pretože právomoc všeobecných súdov v danej veci vylučuje právomoc ústavného súdu, bolo treba sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že nie je oprávnený vstupovať ani do procesu dokazovania vykonávaného všeobecným súdom. Požiadavkou sťažovateľky spočívajúcou v „nepripustení výsluchu“ jej brata, sa ústavný súd v rámci konania o sťažnosti fyzickej osoby pred ústavným súdom pre namietané porušenie jej základných práv a slobôd nemohol zaoberať, a to najmä vzhľadom na znenie ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Výsluch brata sťažovateľky (M. M.) bol ako dôkaz okresnému súdu navrhnutý stranou konania. Povinnosťou okresného súdu následne bolo rozhodnúť, či tento dôkaz vykoná. Jeho rozhodnutie musí reflektovať potrebu náležitého zistenia skutkového stavu, na základe ktorého v spore účastníčok konania meritórne rozhodne. Ak teda okresný súd pre svoje rozhodnutie vo veci samej považuje za potrebné vykonať výsluch svedka navrhnutého stranou konania, nemožno do jeho rozhodnutia o vykonaní výsluchu svedka zasahovať, a to ani podaním sťažnosti pre porušenie základných práv alebo slobôd, zvlášť v prípade, ak nič nenasvedčuje tomu, že by takýmto výsluchom konkrétneho svedka mohlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej alebo právnickej osoby dôjsť.

Vzhľadom na uvedené by ústavný súd sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti musel podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť, pretože je neopodstatnená.

Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o jej ďalších požiadavkách (zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu, rozhodnutie o priznaní finančného zadostučinenia) je viazané na vyslovenie porušenia jej základného práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

Z rovnakého dôvodu bolo bez právnej relevancie zaoberať sa žiadosťou sťažovateľky o ustanovenie jej právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2012